

[Kaj Andresen.]

havde ret. Statens lønningssystem er et overordentlig kompliceret foretagende, og ingen er vel i tvivl om dets ømtålighed. Staten bør selvfølgelig være en god arbejdsgiver, men heri ligger også, at den må respektere tjenestemændenes forhandlingsret og sikre forhandlingsformer, hvor tjenestemændenes, men også statens rimelige interesser varetages. Jeg kan ikke anvise nogen bedre form end den hidtidige, hvor finansministeren fører forhandlinger inden for visse beløbsrammer og, så vidt det er muligt, når til et forligsresultat, der forelægges folketinget. Der kan vel siges en del om, at folketinget derved ikke er medbestemmende om enkeltheder. Men jeg gad nok se den, der mener, det vil være muligt at føre forhandlingerne herom over i tinget. Det ville nok gøre det hele endnu mere kompliceret.

Jeg kan som min opfattelse sige, at når partier i folketinget søger at ændre indgåede forlig mellem ministeren og organisationerne ved overbud eller, om man vil, underbud, så undergraves statens lønpolitik og tjenestemændenes forhandlingsret. Det er ikke nogen hemmelighed, at der også for tjenestemandrepræsentanterne, når et forhandlingsresultat skal godkendes, er en række indbyrdes forhold at tage i betragtning, og hvis det bliver skik, at tinget ændrer et opnået forligsresultat, kan konsekvenserne blive ubehagelige. Det ville nok være svært fremefter at få tjenestemandstilslutning til noget finansministerielt tilbud. For at understrege betydningen af, at sådanne aftaler mellem finansministeren og organisationerne holdes, må jeg anbefale at stemme imod de stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne føje et par bemærkninger til om deres indhold. Havde det nu været den økonomiske ramme for forliget, de ca. 45 mill. kr., man var gået imod, så havde det været en konsekvens af kravet om besparelser; men det er det jo ikke. Man accepterer beløbet, men ønsker pengene fordelt på anden måde. Man giver overbud til nogle tjenestemænd, nemlig de højestlønnede, og underbud til andre. Her ligger et forslag fra finansministeren om fordeling af 45 mill. kr., og enkelthederne i fordelingen har fået tilslutning fra alle tjenestemandorganisationerne: CO I, CO II, samrådet og lærerne. Mon ikke denne enige

tilslutning er garanti for, at fordelingen er sagligt rigtig også uden hensyn til, om alle har fået, hvad de kunne ønske — det nås vel aldrig ved sådanne forhandlinger.

Venstres og det konservative folkepartis ændringsforslag går ud på at erstatte ændringerne af stedtillægsordningen og feriegodtgørelsen med et antal overenskomsttillægsportioner; det rent praktiske resultat heraf ville være, at de højere lønklasser ville få en større andel af de 45 mill. kr. end efter ministerens forslag og de lavere lønklasser en mindre del.

Jeg behøver ikke at gentage, hvad mit partis ordfører og finansministeren tidligere har sagt om det rimelige i en forhøjelse af de stedtillægssatser, som blev fastsat under andre forhold end dem, vi har i dag, eller om en beskedent feriegodtgørelse. Jeg synes, forliget alt i alt var fornuftigt, men jeg vil gøre det klart, at mit parti ikke kan være med til at ændre ministerens forslag således, at lønforbedringerne til de store tjenestemandsgupper med de lave lønsatser ned sættes og tillæggene til de højest lønede forhøjes.

I stedtillægsgruppe a, der omfatter ca. 30 000 tjenestemænd, vil alle tjenestemænd på 1. løntrin op til 23. lønklasse og på sidste løntrin op til 20. lønklasse få mindre gennem det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag end efter ministerens forslag. I penge vil tillægget efter ministerens forslag alt efter løntrin svinge fra ca. 450 kr., 575 kr. til 600 kr., efter ændringsforslaget fra godt 300 kr. til godt 400 kr., altså 150-200 kr. mindre. Noget tilsvarende gælder gruppe b, hvori der er ca. 20 000 tjenestemænd i 16.-20. lønklasse. Til gengæld øges tillægget for de højere lønklasser meget væsentligt, f. eks. får 26. lønklasse efter venstres og de konservatives forslag et tillæg på 933 kr. mod 600-700 kr. efter ministerens forslag, 28. lønklasse får 1 140 kr. i stedet for 700-800 kr., og 30. lønklasse får 1 451 kr. i stedet for 800-950 kr., altså fra 300 til 600 kr. mere end efter ministerens forslag.

Mit parti kan ikke gå med til disse ændringer. Når repræsentanter for alle tjenestemændene har accepteret forslaget for fordelingsgrundlag, kan vi også godkende det. De stillede ændringsforslag ændrer den forligsmæssigt opnåede fordelingsordning i